

Βρυούλων Παντελεήμων: Ο μοντέρνος άνθρωπος προσπαθεί να αντικαταστήσει την ευχή “Καλά Χριστούγεννα” με τις “Καλές Γιορτές”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Σήμερα το φώς του άστρου της Βηθλεέμ είναι πίσω από την θολούρα των μυρίων φώτων, της υπερκατανάλωσης, της ψευδό ευτυχίας, που φτιάχνει η εικόνα του μοντέρνου ανθρώπου, που προσπαθεί μάλιστα να αντικαταστήσει την ευχή “Καλά Χριστούγεννα” με την ευχή “Καλές Γιορτές””. Αυτό σημειώνει, μεταξύ άλλων, στο μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγέννων ο Μητροπολίτης Βρυούλων [κ. Παντελεήμων](#) καλώντας παράλληλα να σταθούμε με ιδιαίτερη προσοχή αυτές τις ημέρες και να δούμε που βαδίζουμε σήμερα.

“2024 χρόνια πέρασαν από τότε που έλαμψε ο Ήλιος της δικαιοσύνης και έδωσε “Κύριος αυτός υμίν σημείον” (Ησ. 7,14). Και όμως πόσο ψεύτικο μας φαίνεται να

έχουν περάσει τόσοι χειμώνες χωρίς άνοιξη είναι σαν να ζούμε ακόμη προ Χριστού. Η ίδια πικρία, απογοήτευση, φόβος! Πέρασαν χιλιάδες χρόνια και ο άνθρωπος και η γη, κραυγάζει και στενάζει σαν μελοθάνατη. Που βαδίζουμε; Που πάμε; Ποιός θα μας βγάλει από το αδιέξοδο των επιλογών μας; Ποια σκοτεινή νεφέλη της γης, μας έκρυψε το αστέρι της Βηθλεέμ; Υποδεχθήκαμε, αλλά δεν δεχθήκαμε αδελφοί μου, τον Επισκέπτη. Η επίσκεψη του Θεού, έγινε συνάντηση προσωπικής ελευθερίας”, σημειώνει.

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Αδελφοί μου,

Θαύμα ασύλληπτο. Ο Θεός έγινε άνθρωπος για να είναι μαζί μας πάντοτε. Είναι πλέον κοντά μας. Ενώθηκε μαζί μας. Έγινε ένα με εμάς, για να ποθήσουμε να γίνουμε κι εμείς ένα μαζί Του. Προτίμησε ο Θεός αντί να μας σώσει με ένα λόγο Του, τον ευτελισμό της ενανθρώπισης Του.

Όσο βαθύτερα ζούμε αδελφοί μου, αυτή την αλήθεια, τόσο πιο αληθινά Χριστούγεννα ζούμε.

Ήρθε στη ζωή μας ο αόρατος Θεός και έγινε ορατός. Δεν υποδύεται τον άνθρωπο. Δεν παριστάνει τον άνθρωπο. Δεν μεταβάλλεται σε άνθρωπο, αλλά γίνεται άνθρωπος, ενώ συγχρόνως παραμένει Θεός. Γίνεται ένας από εμάς, οικείος με εμάς, για να αισθανόμαστε ότι μας καταλαβαίνει και να μπορούμε να τον πλησιάζουμε ευκολότερα.

Μαζί μας ο Θεός στα ευχάριστα και δυσάρεστα της ζωής. Στις ώρες του πόνου και των δοκιμασιών, των δακρύων και των προβληματισμών μας. Πάντα στο πλευρό μας, Προστάτης Πανίσχυρος, αρκεί να έχουμε το βλέμμα μας στραμμένο προς Αυτόν, με πίστη θερμή.

Σαστίζει κανείς μπροστά στην άπειρη συγκατάβαση Του.

Δεν απέστειλε ένα οποιονδήποτε άνθρωπο, ένα προφήτη, ένα άγγελο, αλλά τον ίδιο τον μονάκριβο Υιό του. Και τον έστειλε όχι με συνοδεία Αγγέλων, μέσα σε υπερκόσμια δόξα, αλλά ταπεινά.

Συγκαταβαίνει και παίρνει μορφή δούλου, ο βασιλεύς των πάντων. Υποτάσσεται στις διατάξεις του Μωσαϊκού Νόμου, ο ίδιος ο Νομοθέτης.

Μέσα στο βρεφικό σώμα δεν κρύβεται μόνον ο Θεός, αλλά και το πλήρωμα της σωτηρίας μας, η λύτρωση όλου του ανθρωπίνου Γένους.

Χριστούγεννα • Τρανή απόδειξη ότι μας αγαπά ο Θεός, πέρα από κάθε όριο και ότι από το να θήξει την ελευθερία μας, προτίμησε να θυσιαστεί για μας.

Χριστούγεννα •

Γιορτή γενεθλίων! Ποιος γεννιέται; Αυτό το αφελές ερώτημα, είναι σπουδαίο για να πλησιάσουμε αληθινά την εορτή.

Οι περισσότεροι από εμάς στο ποιος γεννιέται, θα απαντήσουν “ο Χριστός” χωρίς να σκεφτούν ποτέ τι κρύβει αυτό το Όνομα.

Και όμως αυτό το όνομα κρύβει μια μεγάλη περιπέτεια, όπου πρωταγωνιστής, δεν είναι άνθρωπος, αλλά ο ίδιος ο Θεός! Θεός και άνθρωπος ενώθηκαν στο πρόσωπο του σαρκωθέντος Υιού του Θεού, στα σπλάχνα τα Πανίερα της Πάναγνης κόρης της Ναζαρέτ, αιειάρθρα Θεοτόκου Μαρίας.

Τόπος γέννησης, ένας στάβλος, ένα υγρό και σκοτεινό σπήλαιο. Μια φάτνη που έβαζαν την τροφή για τα ζώα. Η πλέον ακατάλληλη για κάθε άνθρωπο, πολύ περισσότερο για ένα νεογέννητο βρέφος. Και όμως, αυτό το κατασκότεινο σπήλαιο, με την γέννηση του Θεανθρώπου Σωτήρα μας, έγινε ολόλαμπρο παλάτι.

Σ’ αυτό το σπήλαιο αντίκρισαν το νεογέννητο βρέφος οι μάγοι της Ανατολής. Πίστευαν ότι ήταν Βασιλιάς. Γι αυτό πρώτα τον προσκύνησαν και μετά του πρόσφεραν τα δώρα τους. Η προσκύνηση ήταν έκφραση της πίστης τους στο πρόσωπο Του και εκδήλωση της λατρείας τους.

Τον προσκύνησαν όμως και σαν Θεό, γι αυτό του πρόσφεραν δώρα σμύρνα και λιβάνι.

Πρώτα την καρδιά τους και μετά τα δώρα τους.

Αδελφοί μου,

2024 χρόνια πέρασαν από τότε που έλαμψε ο Ήλιος της δικαιοσύνης και έδωσε “Κύριος αυτός υμίν σημείον” (Ησ. 7,14).

Και όμως πόσο ψεύτικο μας φαίνεται να έχουν περάσει τόσοι χειμώνες χωρίς άνοιξη είναι σαν να ζούμε ακόμη προ Χριστού. Η ίδια πικρία, απογοήτευση, φόβος! Πέρασαν χιλιάδες χρόνια και ο άνθρωπος και η γη, κραυγάζει και στενάζει σαν μελοθάνατη.

Που βαδίζουμε; Που πάμε; Ποιός θα μας βγάλει από το αδιέξοδο των επιλογών μας;

Ποια σκοτεινή νεφέλη της γης, μας έκρυψε το αστέρι της Βηθλεέμ;

Υποδεχθήκαμε, αλλά δεν δεχθήκαμε αδελφοί μου, τον Επισκέπτη. Η επίσκεψη του Θεού, έγινε συνάντηση προσωπικής ελευθερίας.

Ήρθες, δεν ήρθες, δεν μας ενδιαφέρει. Όμως το φώς, επισκέπτεται το άνθος και το άνθος αβίαστα δέχεται και αγκαλιάζει το φώς.

Ευτυχώς αδελφοί μου, που η αγάπη του Θεού, προς τον κάθε άνθρωπο, δεν αλλοιώθηκε, παρ ' ότι ο κόσμος σήμερα έχει την δική του ερμηνεία ή καλύτερα παρερμηνεία της Εορτής των Χριστουγέννων.

Κάνουμε σήμερα οι άνθρωποι λόγο για Χριστούγεννα, αλλά στην ουσία γίνεται λόγος για Χριστουγεννιάτικο στολισμό, Χριστουγεννιάτικη αγορά, δώρα!

Ποιος μιλά σήμερα για Χριστού Γέννα;

Σήμερα το φώς του άστρου της Βηθλεέμ είναι πίσω από την θολούρα των μυρίων φώτων, της υπερκατανάλωσης, της ψευδό ευτυχίας, που φτιάχνει η εικόνα του μοντέρνου ανθρώπου, που προσπαθεί μάλιστα να αντικαταστήσει την ευχή "Καλά Χριστούγεννα" με την ευχή "Καλές Γιορτές".

Αδελφοί μου•

Σας παρακαλώ, σταθείτε με λίγη προσοχή και δείτε που βαδίζουμε σήμερα.

Δεν αξίζει να ανταποκριθούμε ο καθένας μας, χωριστά στην αγάπη του Θεού; Δεν πρέπει για να ξαναβρούμε την ευτυχία των ημερών, των Χριστουγέννων που ζούσαμε; Να συντονίσουμε τη ζωή μας με το θέλημα του Θεού;

Ας ενώσουμε κι εμείς τις φωνές μας, με τους ύμνους των Αγγέλων. Ας του πούμε ευχαριστώ, που δεν μας ξέχασε, αλλά οικονόμησε τη σωτηρία μας, με τρόπο μοναδικό.

Όχι μόνο μας έσωσε από την αιώνια καταδίκη, αλλά μας ανύψωσε σε δόξα και τιμή ασύλληπτη.

“Καλά Χριστούγεννα”

Ο ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ